

виконавцям-фрілансерам є договір про надання послуг та договір підряду, які регулюються Цивільним кодексом України.

За договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором [4].

Виконання договору може бути може проводитися двома способами:

1) Фрілансер повинен надати послугу особисто;
2) У випадках, встановлених договором, виконавець має право покласти виконання договору про надання послуг на іншу особу, залишаючись відповідальним в повному обсязі перед замовником за порушення договору

Після виконання робіт замовник зобов'язаний оплатити надану йому послугу в розмірі, у строки та в порядку, що встановлені договором.

У разі неможливості виконати договір про надання послуг, що виникла не з вини виконавця, замовник зобов'язаний виплатити виконавцеві розумну плату. Якщо неможливість виконати договір виникла з вини замовника, він зобов'язаний виплатити виконавцеві плату в повному обсязі, якщо інше не встановлено договором або законом.

Договір про надання послуг між «фрілансером» та замовником може бути розірваним, як за ініціативи замовника так і виконавця в порядку та на підставах зазначених у Цивільному кодексі України, або за домовленістю сторін. Порядок і наслідки розірвання договору визначаються за домовленістю сторін, або законом [4].

Що однією формою надання гарантій є «Безпечна угода», яка є присутньою на майже всіх біржах фрілансу. Ця угода здійснюється наступним чином:

1) Створюється електронний договір між стороною замовника і виконавця на надання послуг через біржу фрілансу.

2) Оплата за надану послугу переводиться спочатку на електронний гаманець сервісу «WebMoneyEscrow», який виступає посередником між замовником і виконавцем, і резервується в якості застави.

3) Виконавець виконує надання послуги дотримуючись умов укладеного договору

4) Кошти які замовник перевів у якості застави переводяться на електронний рахунок виконавця [2].

Якщо звернутися до статистичних даних, то зараз в Україні налічується більше ніж 100000 фрілансерів, і ця цифра постійно зростає. Найбільша кількість «фрілансерів» сконцентрована в Київській області – 36%, Харківська область – 9,7%, Дніпропетровська область – 8,5%, Одеська область – 5,7%, Львівська область – 4,8%, Запорізька область – 4%. В інших 19 регіонах – приблизно 27%, менше 4% в кожній області [3].

Зважаючи на стрімке зростання відносин фрілансу в Інтернеті, на наш погляд, слід посилювати правове регулювання цих відносин, включивши відповідні у трудове право.

Література:

1. Добрянский Ф. Управление фрилансерами: Методы и практика. [Текст] / Ф. Добрянский-М.: Альпина Паблишер, 2009. — 132 с. — («Инструменты и методы»).

2. Правила проведення безпечних угод [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://www.weblancer.net/terms/payments/>

3. Статистика по рынку фриланса в регионах Украины [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://itc.ua/news/statistika-po-ryinku-frilansa-v-regionah-ukrainyi-infografika/>

4. Цивільний Кодекс України від 10 січня 2003 року. [Електронний ресурс] // Режим доступу // <http://zakon.rada.gov.ua>

Шевцова Л. О.

(наук. кер. – доц. Пивоварська К.Б.)

студентка IV курсу факультету філології та журналістики

ДОЦІЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВТІЛЕННЯ ІНІЦІАТИВИ «ВІДКРИТИЙ ПАРЛАМЕНТ»

Протягом останніх років в Україні триває дискусія щодо необхідності, доцільності та перспективи втілення ініціативи «Відкритий парламент». Як і у всьому світі гостро постає питання про відповідальність та підзвітність депутатів і усіх представників публічних органів влади перед тими, чий інтереси вони мають представляти. Парламенти часто і заслужено критикують за закритість їх діяльності та недотримання права громадян на доступність до інформації щодо їх діяльності. Парламенту належить особливе місце в системі владних інститутів, він уособлює владу, яка є дійсно першою серед рівних у тріаді влади, як справедливо зазначає Л.Кривенко [2]. Адже Верховна Рада України наділяється державною владою безпосередньо народом, має виключне право здійснювати законодавчу діяльність, є вищим представницьким органом. Відповідно до вимог статті 78 Конституції України народні депутати України здійснюють свої повноваження на постійній основі [1]. Народні депутати України не можуть мати іншого представницького мандата чи бути надержавній службі. Вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності встановлюються законом, що означає конституювання в Україні професійного парламенту. Очевидно, що молодий український парламент, використовуючи світовий парламентський досвід, власні напрацювання має можливість прискорювати розвиток свого професіоналізму, а відтак діяти більш результативно.

План дій з реалізації Декларації відкритості парламенту розробили українські громадські організації шляхом моніторингу парламенту спільно з депутатами та Апаратом Верховної Ради у жовтні 2015 – січні 2016 року.

Відкритість парламенту дасть можливість долучатися до процесів через електронні звернення, також присутня можливість коментування законопроектів та прослідковування результатів таких коментарів, наявність зворотного зв'язку з депутатом. Все це дає повноцінну можливість знати більше про діяльність народних депутатів України в округах та комітетах з персональної сторінки нардепа, переглядати опубліковані тексти депутатських запитів, звернень та відповідей на них. Відтак з'являється конкретна можливість самостійно аналізувати: витрати народних депутатів, покриті державним бюджетом, витрати бюджету на діяльність Верховної Ради, транзакції, договори та звіти щодо використання коштів Державного бюджету для забезпечення діяльності Верховної Ради, наявність конфлікту інтересів у народних депутатів, а також декларації про доходи народних депутатів.

Деякі науковці називають обов'язки Апарату парламенту мегафункцією, вважають особливістю державної служби в парламентах те, що вона спрямована на здійснення всебічного, точного і своєчасного забезпечення ефективної діяльності парламенту у відповідності з його конституційно визначеними повноваженнями [2]. Ця мегафункція диференціюється на окремі функції і завдання, що визначаються у відповідних нормативних документах, зокрема у Положенні про Апарат Верховної Ради України, затвердженого Розпорядженням Голови Верховної Ради України від 25 вересня 2011 р. [3].

Розглядаючи план дій з реалізації ініціативи «Відкритий парламент» варто відзначити головні принципи даної ініціативи, викладені у ньому:

1. Доступ до інформації: громадяни зможуть ознайомитися з короткою довідкою про депутата (округ, партія, фракція, номер у списку, дата набуття депутатських повноважень, дата народження, відомості про трудову діяльність на момент обрання), відомостями про голосування депутата, реєстрацію депутата за допомогою електронної системи, письмову реєстрацію депутата, переходи депутата по фракціях, посади протягом скликання, хронологію виступів депутата, депутатські запити, законотворчу діяльність (законопроекти, в яких депутат виступав суб'єктом законодавчої ініціативи, та перелік таблиць поправок, до яких були подані пропозиції), декларацією про доходи [4]. На особистих сторінках депутатів відсутня детальна

біографічна довідка депутата та передвиборча програма. Відсутня інформація про діяльність народного депутата за межами парламенту та діяльність в окрузі (інформація про взяття народного депутата України та осіб на поруки, повний текст клопотань про помилування тощо). Відсутня інформація про помічників-консультантів народних депутатів України (наприклад, біографічна довідка чи інша інформація). Відсутня можливість зворотного зв'язку та незазначена інформація щодо можливих годин прийому чи зустрічей, про сторінки в соціальних мережах.

Законопроектom №1591 «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення відкритості та доступу до інформації про діяльність Верховної Ради України, її комітетів та народних депутатів України» пропонується доповнити Регламент Верховної Ради України такими положеннями: Апарат Верховної Ради України забезпечує оприлюднення на офіційному веб-сайті Верховної Ради України повного тексту депутатського запиту упродовж трьох робочих днів з дня оголошення його короткого змісту та тексту відповіді на депутатський запит – упродовж п'яти робочих днів після її одержання[5]. Необхідно також детальне законодавче врегулювання особливостей оприлюднення такого виду інформації, яке рекомендується розробити за участі громадських організацій-моніторів.

2.Залучення громадян до парламентських процесів;

Відповідно до пункту 18 Декларації відкритості парламенту під назвою «Залучення громадян до розробки законодавства» проекти законів повинні бути оприлюдненими після їх внесення на розгляд. Розуміючи потребу громадян бути повністю поінформованими про законопроекти, які розглядаються, та робити свій внесок щодо їх розгляду, парламент повинен забезпечити доступ громадськості до підготовчого аналізу та надати загальну інформацію для політичного обговорення внесеного законопроекту[4].

Відповідно до пункту 5 Декларації відкритості парламенту під назвою «Залучення громадян і громадянського суспільства» парламент зобов'язаний залучати громадян і громадянське суспільство на недискримінаційних засадах до парламентського процесу та процесу прийняття рішень для того, щоб ефективно представляти інтереси громадян[4].

Так, приміщення Верховної Ради України повинно бути адаптоване для кожного з урахуванням доступності середовища, тобто надання однакових засобів для всіх відвідувачів з метою уникнення уособлення окремих груп населення. Дизайн має бути корисним і легким у сприйнятті та використанні для людей з різним рівнем можливостей. Крім того, необхідно дотримуватися таких принципів: гнучкість у користуванні, просте та зручне використання, сприйняття інформації незалежно від сенсорних можливостей користувачів, припустимість помилок, мінімум фізичних зусиль, наявність необхідного розміру і простору при підході, під'їзді та різноманітних маніпуляціях незважаючи на антропометричні характеристики, стан та мобільність громадян.

3.Звітність: відповідно до пункту 23 Декларації відкритості парламенту, парламент зобов'язаний надавати громадськості вичерпну, детальну та просту для розуміння інформацію про національний бюджет та громадські витрати, включаючи минулі, поточні та заплановані доходи та витрати[4]. Зважаючи на це, на веб-сайті Верховної Ради України у розділі «Інформація» необхідно створити підрозділ «Використання бюджетних коштів», де опублікувати вичерпний перелік установ, уповноважених забезпечувати діяльність Верховної Ради України та посилання на Єдиний веб-портал використання публічних коштів з роз'ясненням обсягу інформації, який можна знайти на порталі.

4.Технології та інновації: Парламент повинен забезпечувати легкий пошук необхідної громадянам інформації про діяльність парламенту за допомогою створення баз даних, які дозволяють виконувати простий та складний розширений пошук за рахунок використання відповідних метаданих. Інформація повинна бути доступною у конкретному місці розташування, наприклад, за веб-адресою з постійним URL. Інформація про діяльність парламенту має бути укладена та випущена у форматі, відкритому для пошукових систем відкритому та структурованому форматі, такому як: XML, CSV чи JSON, які є машиночитними, для того, щоб громадяни, громадянське суспільство, приватний сектор та уряд могли

використовувати та аналізувати інформацію про діяльність парламенту. Крім того, веб-сайт Верховної Ради України повинен бути пристосований для перегляду та повного функціонування з мобільних платформ.

Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних» від 21 жовтня 2015 р. № 835 встановлено обов'язок Апарату ВР України, забезпечити протягом шести місяців оприлюднення та подальше оновлення на своїх офіційних веб-ресурсах наборів даних згідно з відповідним Положенням[6].

Отже, залучення України до Декларації відкритості парламенту та прийняття спільного плану дій приєднає Україну до лідерів руху за законодавчу відкритість у світі.

Ініціатива «Відкритий парламент» дасть можливість для громадянина бути допущеним до парламентських процесів та контролювати діяльність депутатів. Для депутата це можливість бути ближчим до виборців та демонструвати активність через офіційний сайт та бути поінформованими щодо витрат на матеріально-технічне забезпечення Верховної Ради.

Література:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Кривенко Л. Тріада влади. Перше серед різних // Віче. – 1994. – № 7. – С.17.
3. Розпорядження Голови Верховної Ради України: Про затвердження Положення про Апарат Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/769/11-%D1%80%D0%B3>
4. Матеріали Верховної Ради України за підтримки проекту «Демократизація, права людини та розвиток громадянського суспільства»// План дій з реалізації декларації відкритості парламенту / К. 2016
5. Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення відкритості та доступу до інформації про діяльність Верховної Ради України, її комітетів та народних депутатів України: Законопроект від 23 грудня 2014р. [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc6_current?id=&pid069=211
6. Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних: Постанова Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р [Електронний ресурс].–Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/835-2015-%D0%BF>

Шістєрова К.

(наук. кер. – доц. Пивоварська К.Б.)

*студентка III курсу факультету філології та журналістики
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка*

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ДІТЕЙ-СИРИТ ТА ДІТЕЙ, ПОЗБАВЛЕНИХ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ У ВНЗ

На превеликий жаль, не вся діти живуть із своїми батьками, і на це може бути багато причин: мова йде про дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Діти, позбавлені батьківського піклування – це діти, які залишилися без піклування батьків у зв'язку з позбавленням їх батьківських прав, відібранням у батьків без позбавлення батьківських прав, визнанням батьків безвісно відсутніми або недієздатними, оголошенням їх померлими, відбуванням покарання в місцях позбавлення волі та перебуванням їх під вартою на час слідства, розшуком їх органами внутрішніх справ, пов'язаним з ухиленням від сплати аліментів та відсутністю відомостей про їх місцезнаходження, тривалою хворобою батьків, яка перешкоджає їм виконувати свої батьківські обов'язки, а також підкинуті діти, батьки яких невідомі, діти, від яких відмовилися батьки, та безпритульні діти [2, с. 147].

Дитина-сирота – це дитина, в якій померли чи загинули батьки [2, с. 147].